

Selvfølgelig skal det almindelige erstatnings-system og det almindelige klagebehandlingssystem fungere, og domstolssystemet skal fungere. Men ud over det bør det være sådan, at de offentlige myndigheder, der har overtrådt reglerne og har trådt i spinaten, siger undskyld.

Det er måske ikke sikkert, at det er de 5.000 kr., der er mest afskrækkende. Det kan godt være ganske afskrækkende for en kommune at komme med i Ombudsmandens beretning, og det kan også være ganske afskrækkende for kommunen at få en presseudhængning om, at den har opført sig forkert. Det kan selvfølgelig medføre, at de ansatte i kommunen får en bedre uddannelse og får besked på, at disse typer regler skal I behandle på den og den måde, for ellers får vi negativ offentlig omtale.

Vi synes altså i lighed med flere andre ordførere, at det er for firkantet med de 5.000 kr., men vi så meget gerne, at kommunerne selv fandt ud af en anden måde at sige undskyld på. Man kan for det første sige det eller skrive til borgeren, og man kan sende en buket blomster eller en bog-gave eller et partoutkort til svømmehallen eller til den bedste biograf i kommunen eller sådan noget. Man kan sagtens komme med en eller anden form for tilkendegivelse over for borgeren: O.k., vi er klar over, at vi har dummet os. Vi har ikke behandlet dig ordentligt, så du får selvfølgelig de penge tilbage, vi har tilbageholdt fra dig, men ud over det skal du have en eller anden form for undskyldning, for vi er godt klar over, at vi har ikke overholdt reglerne.

Det er den slags, vi ville foretrække i stedet for firkantede regler om 5.000 kr. De 5.000 kr. er næsten taget ud af den blå luft, for de har ikke megen sammenhæng med de sager, man i øvrigt behandler.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det glæder mig, at De Radikale også synes, det er en vigtig debat.

Med hensyn til de 5.000 kr. har vi valgt dem, fordi vi har fået inspiration fra ansættelsesbevisreglerne. Her betaler man 5.000 kr. i bod, så det er for at have parallelitet. Ideen om, at kommunerne skal sige undskyld og give et partoutkort til svømmehallen eller noget andet, synes jeg er vældig sympatisk.

Desværre oplever vi i disse år det modsatte: Ofte og ofte følger kommunerne ikke de afgørelser, der kommer, når klagesagerne går dem imod, og også i sager, hvor Ombudsmandens af-

gørelser går dem imod, bliver borgerne nødt til at gå til domstolene for at få deres ret, og det er derfor, borgerne bliver fuldstændig desperate. I forvejen er det hårdt at skulle igennem en klagesag, der er mange, der overhovedet ikke har ressourcer til det, og oven i købet oplever de, at hvis de klager, tager kommunerne ikke hensyn til det, så de skal hele vejen igennem retssystemet. Det er derfor, vi håber, at forslaget kan være med til at starte debatten om, hvad der så kan gøres.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg er sådan set helt enig med fru Line Barfod om problemstillingen og også enig i den beskrivelse, der var i søndagsaviserne, hvor fru Line Barfod var interviewet.

Fru Line Barfod beskrev, hvordan en borgers frustration ikke gik så meget på, om hun fik ret i klagesystemet. Frustrationen gik på, at kommunen opførte sig arrogant og lige glad over for hende. Kommunen sagde ikke undskyld, kommunen opførte sig, som om den sag ikke vedkom den. Det synes jeg er et brud på den tillid, der bør være mellem borger og myndighed, og det er præcis derfor, myndighederne skal opføre sig ordentligt. Vi er i princippet enige med forslagsstillerne, men vi synes, forslaget er for firkantet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Sjursen som ordfører.

Jann Sjursen (KD):

Kristendemokraterne er positive over for intentionerne i dette beslutningsforslag fra Enhedslisten, som jo også har givet anledning til en udmærket diskussion om god forvaltningsskik og eventuel erstatning til borgerne i de tilfælde, hvor offentlige myndigheder måske endda begår deciderede lovovertrædelser.

Man kan diskutere, om der i det hele taget skal gives en bod i form af en økonomisk erstatning, og om beløbet lige præcis skal være 5.000 kr. Man kan også diskutere, i hvilke tilfælde det rent faktisk skal gælde, altså hvordan afgrænsningen skal være, og fra Kristendemokraternes side mener vi, at det kan og bør diskuteres. Men inden man eventuelt griber til at vedtage et sådant forslag, bør det præciseres nærmere, og derfor føler også vi altså, at i den form, det har nu, er beslutningsforslaget for firkantet.